

РЕШЕНИЕ

№ 1619

гр. София, 15.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **11191** по описа за **2020** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на А. В. Д. срещу Решение № 20226053/15.10.2020 г. по НАХД № 19874/2019 г. по описа на СРС, НО, 8 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 19-4332-022408/30.10.2019 г., издадено от началник група в СДВР-ОПП, с което на лицето е наложена глоба в размер на 300 лв. и административно наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца на основание чл. 175, ал. 3 от ЗДвП за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност на постановеното от СРС решение. Моли се то да бъде отменено, както и издаденото НП. Претендират се разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Д., която поддържа подадената касационна жалба и моли тя да бъде уважена.

Ответникът – СДВР-ОПП в съдебно заседание не се представлява.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Г., който счита касационната жалба за неоснователна и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и

обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е основателна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че на 23.07.2019г. около 22.40 часа в [населено място], по [улица], А. Д. управлявал моторно превозно средство лек автомобил „Форд Фокус“ с рег. [рег.номер на МПС] , от [улица]към [улица]. Бил спрян за проверка, като след извършването ѝ било констатирано, че лицето управлява МПС със служебно прекратена регистрация по чл. 143, ал. 15 от ЗДвП.

За така констатираните нарушения на бил съставен АУАН № 607519/24.07.2019 г. В него било отразено, че водачът е нарушил чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. АУАН бил връчен на нарушителя и същият подписан от него без направени възражения.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № 19-4332-022408/30.10.2019 г.

Решението на СРСН е валидно, допустимо, но неправилно.

Съставеният АУАН и издаденото НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Издадени са от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Съгласно чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места.

Безспорно е установено, че лицето е управлявало МПС, което не е било регистрирано по съответния ред. Обстоятелството дали същият е знаел или не за служебното прекратяване на регистрацията на МПС, каквито доводи се изтъкват пред касационната инстанция е без правно значение в случая. От събраните в производството пред СРС доказателства, включително разпита на свидетелката Д., се установява, че наказаното лице е знаело, че автомобилът не е регистриран по съответния ред. Този факт се установява и от приетите писмени доказателства от въззивната инстанция и съдържащи се в административната преписка, а именно – Постановление от 11.10.2019г. на прокурор при РП –Д. по пр. пр.№ 1394/2019г., с което е отказано да се образува наказателно производство и Постановление от 16.10.2019г. на прокурор при СРП по пр.пр.№ 48245/2019г. по описа на СРП, с което е отказано да се образува наказателно производство. От съдържанието на цитираните прокурорски актове, съдът констатира, че собственика на автомобила и майка на касационния жалбоподател – М. Ц. Д. е подала заявление за пререгистрация на процесното МПС, но същото не е пререгистрирано от органите на МВР, тъй като е установено, че има следи от извършена интервенция в областта на идентификационния номер на двигателя.

Без значение е факта дали след служебното прекратяване на регистрацията на автомобила съответните органи са уведомили собственика. От показанията на свидетелката Д. се установява, че е направен опит за регистрация на МПС, който не е бил успешен. В тази връзка жалбоподателят е знаел, че автомобилът не е регистриран по надлежния ред. Следва да бъде съобразено, че нарушението по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, се изразява в управление на МПС, което не е регистрирано по съответния ред, който факт е бил известен на наказаното лице.

Според нормата на чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред. На лицето е наложено административно наказание лишаване от право да управлява МПС за минимално предвидения срок от 6 месеца и глоба в размер на 300 лв.

В конкретния случай, обаче неправилна е преценката на въззивния съд, че конкретната хипотеза не разкрива признаците на чл.28 от ЗАНН.

В ЗАНН не са предвидени критерии за определяне кое деяние следва да се счита маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Но при определяне на наказанието, наказващия орган следва да изхожда от съвкупността от смекчаващите и отегчаващи вината обстоятелства, при които е извършено нарушението, подбудите на нарушителя и тежестта на деянието. Съгласно чл. 11 от ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на Общата част на Наказателния кодекс, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго. По смисъла на чл. 93, т. 9 от НК маловажен случай е този, при който извършеното с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение в обикновените случаи от съответния вид. Определяща е степента на обществена опасност на нарушението, стойността на вредите, кръга на засегнатите интереси, времетраенето на нарушението и значимостта на конкретно увредените отношения. В случая деянието не е резултатно, поради което вреди не могат да бъдат обсъждани.

Настоящият касационен състав, като съобрази обстоятелството, че собственикът на автомобила М. Ц. Д. е инвалид и моторното превозно средство първоначално е регистрирано в КАТ С. без номер на двигател , същият не е посочен в Свидетелство за регистрация –Част I-ва, както и че липсват данни за извършено престъпление от общ характер касателно извършена интервенция върху номера на двигателя и жалбоподателят е притежавал валидна застраховка „Гражданска отговорност“, намира, че следва да бъде приложена разпоредбата на чл.28 от ЗАНН.

Конкретно извършеното деяние от А. Д. се характеризира с ниска степен на обществена опасност. Последното представлява смекчаващо обстоятелство, обуславящо приложение на чл. 28 ЗАНН и отмяна на наказателното постановление. Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 20226053/15.10.2020 г. по НАХД № 19874/2019 г. по описа на СРС, НО, 8 състав.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 19-4332-022408/30.10.2019 г., издадено от началник група в СДВР-ОПП, с което на А. В. Д. е наложена глоба в размер на 300 лв. и административно наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца на основание чл. 175, ал. 3 от ЗДвП за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.